

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Ludmily Sandnerové ve věci

žalobce: **L. Š.**, narozený dne XXX
bytem XXX
zastoupený advokátem JUDr. Ivanem Peclem
sídlem Zábrdovická 15/16, 615 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvu spravedlnosti**
sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

takto:

- I. Určuje se, že neuznání důvodnosti a včasnosti omluvy žalobce ze dne 19. 6. 2019 a hodnocení žalobce stupněm „*neuspěl*“ při druhém opakování zkoušky na insolvenčního správce bylo nezákonným zásahem.
- II. Žalovanému se přikazuje, aby hodnocení žalobce stupněm „*neuspěl*“ při druhém opakování zkoušky na insolvenčního správce zrušil.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 25 986,27 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku do rukou zástupce žalobce JUDr. Ivana Pecla, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále též „*městský soud*“) dne 9. 9. 2019 se žalobce domáhá, aby městský soud určil, že postup žalovaného, který neuznal důvodnost a včasnost omluvy žalobce v pořadí ke druhému opakování zkoušky na insolvenčního správce (dále též „*zkouška*“) dne 19. 6. 2019, byl nezákonným zásahem; současně žalobce požadoval, aby městský soud přikázal žalovanému zrušit hodnocení této zkoušky stupněm „*neuspěl*“.

2. V podané žalobě žalobce uvádí, že dne 21. 5. 2019 mu byla doručena pozvánka žalovaného k vykonání zkoušky na den 19. 6. 2019. Dne 3. 6. 2019 (jako advokát ve stavu od 15. 5. 2019) převzal plnou moc k obhajobě klientky, jejíž trestní věci se účastnil ještě jako advokátní koncipient. Na den 19. 6. 2019 měl žalobce kromě zkoušky také prostudovat trestní spis. K tomuto úkonu zabezpečil substituci a sám se hodlal účastnit zkoušky. Dne 18. 6. 2019 ve večerních hodinách mu sdělila klientka, hospitalizovaná v psychiatrické léčebně Brně po pokusu o sebevraždu, že nesouhlasí se substitucí, trvá na osobní účasti žalobce a požaduje od žalobce návrh dalšího postupu. Žalobce požadovanou službu klientce poskytl, z tohoto důvodu dne 19. 6. 2019 večer se ze zkoušky omluvil, požádal o umožnění vykonat ji v náhradním termínu a uhradil poplatek za zkoušku. Dne 9. 7. 2019 žalovaný přípisem neshledal omluvu žalobce důvodnou a včasnou, jelikož s ohledem na datum vyrozumění o možnosti prostudovat spis ze dne 17. 5. 2019 měl žalobce více než měsíc na včasnou omluvu ze zkoušky.
3. Podle žalobce žalovaný ignoroval, že se žalobce hodlal zkoušky zúčastnit, že o nutnosti věnovat se zájmu klientky se dozvěděl až 18. 6. 2019 ve večerních hodinách, tedy v předvečer zkoušky, jak žalobce v omluvě ze dne 19. 6. 2019 uvedl. Podle žalobce je omluva z neúčasti na vykonání zkoušky důvodná, neboť upřednostnil zájem klientky před vlastním. Podle žalobce je omluva rovněž včasná, jelikož o nemožnosti použít substituci se dozvěděl v předvečer zkoušky. Neuznáním důvodnosti a včasnosti omluvy ke zkoušce a jejím hodnocením se stupněm neprospěl, byl žalobce zkrácen na svých právech, jelikož zkoušku lze opakovat až po 3 letech.
4. Žalovaný ve vyjádření navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné. K námitce včasné omluvy konstatuje, že žalobce se o možném důvodu neúčasti na zkoušce (překážce) dozvěděl dne 17. 5. 2019, o datu konání zkoušky byl žalobce vyrozuměn dne 21. 5. 2019. Podle žalovaného disponoval žalobce téměř měsíčním intervalem, aby se z účasti na konání zkoušky včas písemně omluvil. Omluvu přitom žalobce doručil žalovanému až v den konání zkoušky, a to po jejím ukončení. Žalobce se proto z neúčasti na zkoušce neomluvil bezprostředně poté, co se dozvěděl o důvodu překážky. I kdyby žalovaný přistoupil na argumentaci žalobce, že se o překážce dozvěděl až v předvečer zkoušky, tak omluva nebyla zaslaná včas (bezprostředně), jelikož žalobce omluvu zaslal až následně v pozdních večerních hodinách dne 19. 6. 2019 ve 21:47 hod. Byl tím zmařen účel zkoušky podle § 11 vyhlášky č. 312/2007 Sb., o obsahu a dalších náležitostech zkoušek insolvenčních správců, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*Vyhláška*“), aby bylo možné na neúčast u zkoušky včas zareagovat a eliminovat náklady na její zajištění. Důraz na včasnost omluvy je spojena také se sníženými požadavky na její formu a obsah ve smyslu § 11 Vyhlášky. Postačilo zaslat prostou písemnou omluvu bez povinnosti prokazovat důvod neúčasti na zkoušce. Důvod podle § 24 odst. 4, odst. 5 zákona č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o insolvenčních správcích*“), je povinen uchazeč prokázat při podání žádosti o stanovení jiného (náhradního) termínu konání zkoušky nebo její části. Z uvedených důvodů žalovaný nepovažuje omluvu za včasnou.
5. K námitce řádné omluvy žalovaný uvádí, že omluvu nepovažuje ani za řádnou, neboť seznámení s trestním spisem není úkonem, kterého by se žalobce musel účastnit osobně bez možnosti substituce, aniž by tím poškodil zájmy klienta. Termín nahlížení do spisu lze v praxi zpravidla na žádost nahlízejícího upravit. I s absencí osoby žalobce na takovém úkonu se nepojí vážné důsledky, které by byly s to způsobit žalobci zásadní škody.

Vzhledem k povaze a charakteru úkonu jej nelze považovat za vážný důvod pro neúčast na zkoušce podle § 11 odst. 2 Vyhlášky.

6. Žalovaný zdůrazňuje, že žalobce podáním přihlášky ke zkoušce bere na vědomí a souhlasí, že k ní bude v zákonné lhůtě žalovaným pozván, proto vyčlenění si časového prostoru na její konání je zcela na jeho odpovědnosti. Uvedeným došlo sice k zásahu do práv žalobce, nikoli však nezákonnému podle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
7. Při jednání u městského soudu dne 21. 7. 2020 setrvaly strany na své argumentaci. Žalobce navrhoval, aby soud vyslechl jako svědkyni paní P. F. Tento návrh na doplnění dokazování soud zamítl, jelikož by výslech jmenované jako svědkyně nepřinesl ve věci nic nového k řádné a včasné omluvě žalobce.
8. Dne 21. 7. 2020 vyhlásil Městský soud v Praze rozsudek pod č. j. 3 A 150/2019-37, jímž žalobu zamítl. Z podnětu kasační stížnosti žalobce Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 26. 3. 2021 č. j. 5 As 255/2020-30 (dále též „kasační rozsudek“) zrušil rozsudek Městského soudu v Praze a věc mu vrátil se závazným právním názorem, podle kterého „dal-li stěžovatel (žalobce, pozn. soudu) jako samostatný advokát přednost zájmům své klientky a postupoval v souladu s profesní etikou, nemůže za to být nedůvodně zkrácen na svých vlastních zájmech. Bylo tedy na místě omluvu stěžovatele z neúčasti na zkoušce insolvenčního správce uznat a umožnit mu vykonání této zkoušky v jiném termínu.“
9. Městský soud při svém rozhodování vycházel ze skutkového a právního vztahu, který zde je ke dni rozhodování soudu (§ 87 odst. 1 věta první s. ř. s.), jsa vázán závěry kasačního rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). V dané věci městský soud v tomto řízení rozhodl o věci samé již bez nařízení jednání, jelikož s takovým vyřízením věci oba účastníci výslovně písemně souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
10. Ze správního spisu vyplývají tyto rozhodné skutečnosti:
11. Dne 29. 5. 2015 žalobce, tehdy žadatel, podal žalovanému žádost o vykonání zkoušky. Dne 9. 9. 2015 žadatel neuspěl v písemné části zkoušky a požádal o její opakování. Druhé opakování zkoušky měl žadatel stanoveno na den 15. 2. 2017. Dne 13. 2. 2017 se žadatel ze zkoušky předem omluvil a požádal o nový termín. Další termín žalovaný stanovil na den 15. 11. 2017. V den konání zkoušky dne 15. 11. 2017 se žadatel ze zkoušky opět omluvil a následně požádal o nový termín. Ten mu žalovaný stanovil na den 13. 9. 2018. Dne 13. 9. 2018 žadatel uspěl v písemné části zkoušky. Následně žalovaný zaslal žadateli pozvánku k vykonání 2. pokusu zkoušky na den 18. 12. 2018. Dne 18. 12. 2018 žadatel u ústní zkoušky neuspěl, následně požádal o její opakování.
12. Dne 21. 5. 2019 žalovaný pozval žadatele „k vykonání 3. (posledního) pokusu ústní části zkoušky“ na den 19. 6. 2019 od 9:00 hod. V pozvánce upozornil žadatele, že „neúčast na ústní zkoušce je nutné řádně a včas omluvit ve smyslu § 11 vyhlášky, v opačném případě je žadatel na daném termínu hodnocen stupněm neuspěl. Následně je nutné ve lhůtě 5 dnů ode dne konání zkoušky podat žádost o stanovení jiného termínu podle § 24 odst. 4 ZIS, popř. žádost o stanovení jiného náhradního termínu podle § 24 odst. 5 ZIS. Důsledkem řádného nepodání výše uvedených žádostí je aplikace § 24 odst. 3 ZIS, kdy Ministerstvo spravedlnosti umožní vykonat zkoušku nejdříve po uplynutí 3 let ode dne konání zkoušky, při které žadatel naposled neuspěl.“ Tuto pozvánku obdržel žadatel totožného dne 21. 5. 2019.

13. Dne 19. 6. 2019 v 21:47:09 hodin žadatel odeslal do datové schránky žalovaného ministerstva písemnost nazvanou *Omluva* datovanou dnem 19. 6. 2019, s níž se měl možnost žalovaný seznámit až druhý den ráno. Žadatel v omluvě uvedl: „*omlouvám se z dnešní zkoušky z následujících důvodů. Jsem samostatným advokátem a jsem obhájcem obviněné P. F. Na dnešní den byl naplánován úkon seznámení s trestním spisem, kdy klientka mi včera večer sdělila, že nesouhlasí s odložením tohoto úkonu a nesouhlasí se zapojením substituenta. Za této situace jsem byl nucen dát v souladu se stanovskými předpisy přednost zájmu klienta před vlastním. Pro vysvětlení uvádím, že do 14. 5. 2019 byl koncipientem advokáta JUDr. R. H., kterému bylo vyzrozumění adresováno, kdy jsem se na celé obhajobě klíčovou měrou podílel. Po zápise do seznamu advokátů se klienta (správně má být klientka, pozn. soudu) rozhodla, že pověří obhajobou přímo mne.*“. Do přílohy omluvy žadatel připojil *Vyrozumění o možnosti prostudovat trestní spis* ze dne 17. 5. 2019 od Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, územního odboru Brno-venkov, oddělení hospodářské kriminality (dále též „*policejní orgán*“) o tom, že ve věci obviněné P. F. bude advokátovi JUDr. R. H. umožněno prostudovat trestní spis označený číslem jednacího dne 19. 6. 2019 v 9:00 hod v sídle policejního orgánu v Brně. Dále žadatel připojil *Plnou moc* ze dne 3. 6. 2019 od paní P. F. k zastupování v předmětném trestním řízení. V textu plné moci je mimo jiné uvedeno, že klientka „*Beru/bereme na vědomí, že zmocněný advokát je oprávněn si ustanovit za sebe zástupce a pokud jich ustanoví více, souhlasím/e, aby každý z nich jednal samostatně.*“. A dále žadatel připojil *Záznam o prostudování spisu* ze dne 19. 6. 2019, že dne 19. 6. 2019 od 9:09 hod do 10:03 hod v Brně u policejního orgánu prostudoval trestní spis „*bez návrhů na doplnění vyšetřování a bez vyjádření.*“
14. Dne 24. 6. 2019 žadatel požádal žalovaného o stanovení jiného termínu ústní části zkoušky, do přílohy připojil potvrzení o zaplacení příslušného poplatku.
15. Dne 9. 7. 2019 žalovaný přípisem sdělil žadateli, že „*je podle § 11 vyhlášky nutné nejprve svou neúčast na zkoušce řádně a včas omluvit. Důvody tvrzené neúčasti však uchazeč v této omluvě není povinen prokazovat. Následně, nejpozději ve lhůtě 5 dnů ode dne konání zkoušky, je uchazeč povinen požádat podle § 24 odst. 4 ZIS o umožnění vykonání zkoušky v jiném termínu s tím, že tato žádost musí obsahovat následující doklady, a to: doklad prokazující vážné důvody neúčasti na zkoušce a doklad o zaplacení poplatku vyžadovaného zákonem (7 000 Kč). Prostřednictvím pozvánky zaslané dne 21. 5. 2019, která Vám byla doručena téhož dne do datové schránky, jste byl pozván k vykonání ústní části zkoušky insolvenčního správce konané dne 19. 6. 2019 v budově Justičním areálu Na Míčánkách v Praze 10. Této zkoušky jste se neúčastnil, přičemž dne 19. 6. 2019 jste doručil Ministerstvu spravedlnosti omluvu své neúčasti z důvodu toho, že jste v den konání zkoušky musel zastupovat klienta. Podle § 11 odst. 2 vyhlášky je nutné se z účasti na termínu zkoušky omluvit bez zbytečného odkladu poté, co se uchazeč o vážném důvodu své neúčasti dozví. To jste však neučinil, neboť jste se omluvil až dne 19. 6. 2019 (ve 21:47 hod.), ačkoliv jste o důvodu své neúčasti věděl přibližně měsíc, neboť vyzrozumění o možnosti prostudovat trestní spis bylo vydáno již dne 17. 5. 2019. Současně je nutno uvést, že Vámi uváděný důvod omluvy nepovažuje ministerstvo vzhledem k jeho povaze a charakteru za důvod vážný. S ohledem na výše uvedené nebyla Vaše omluva ani řádná ve smyslu § 11 odst. 2 vyhlášky ve spojení s § 24 odst. 4 ZIS, důsledkem čehož jste byl na daném termínu zkoušky podle § 11 odst. 1 vyhlášky hodnocen jako neuspěl. Jelikož jste, v důsledku výše uvedeného, neuspěl u zkoušky ani při jejím druhém opakování, aplikuje se v daném případě § 24 odst. 3 ZIS a novou žádost o vykonání zkoušky můžete podat nejdříve po uplynutí 3 let ode dne konání zkoušky, u níž jste naposledy neuspěl, tedy nejdříve dne 20. 6. 2022.*“

16. Dne 23. 8. 2019 žadatel požádal (žádost datovaná „dne 23. června 2019“, pozn. soudu) žalovaného o akceptaci již shora citované omluvy a uvedl: „Byl jsem tedy nucen odvolat substituenta a řádně se připravit, neboť klientka požadovala následně další právní pomoc. Situace byla velmi vypjatá a to s ohledem, že se klientka nacházela v psychiatrické léčebně po prodělaném pokusu o sebevraždu.“ K žádosti žadatel připojil písemné vyjádření klientky ze dne 22. 8. 2019.
17. V souzené věci je rozhodná následující právní úprava:
18. Podle § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
19. Podle § 24 odst. 3 zákona o insolvenčních správciích ten, kdo při zkoušce insolvenčního správce neuspěl a nepodal ve lhůtě podle odstavce 2 žádost o její opakování, nebo ten, kdo při zkoušce insolvenčního správce neuspěl ani při jejím druhém opakování, může podat novou žádost o vykonání zkoušky až po uplynutí 3 let ode dne konání zkoušky, při které naposled neuspěl. Podle odst. 4 tohoto ustanovení ten, kdo se nedostaví ke zkoušce insolvenčního správce, může do 5 dnů ode dne jejího konání písemně požádat ministerstvo, aby mu umožnilo její vykonání v jiném termínu. Ministerstvo umožní vykonání zkoušky insolvenčního správce v jiném termínu žadateli, který svou neúčast řádně a včas omluvil, prokázal vážné důvody své neúčasti a uhradil ministerstvu poplatek za umožnění vykonání této zkoušky v jiném termínu ve výši 7 000 Kč.
20. Podle § 4 odst. 4 Vyhlášky k žádosti o stanovení jiného termínu nebo jiného náhradního termínu uchazeč připojí a) doklad prokazující důvod neúčasti na zkoušce a b) doklad o zaplacení poplatku vyžadovaného zákonem. Podle odst. 5 téhož ustanovení k žádosti, ke které uchazeč nepřipojí doklad stanovený v odstavcích 2 až 4, se nepřihlíží.
21. Podle § 11 odst. 1 Vyhlášky pokud uchazeč svoji neúčast na zkoušce řádně a včas neomluví, hodnotí se stupněm neuspěl. Podle odst. 2 téhož ustanovení Pokud se uchazeč nemůže z vážných důvodů dostavit ve stanoveném zkušebním termínu k písemné nebo ústní části zkoušky a svoji neúčast ministerstvu písemně omluví bez zbytečného odkladu poté, co se o těchto důvodech dozví, nejpozději však v den termínu písemné nebo ústní části zkoušky, může vykonat zkoušku v jiném termínu stanoveném ministerstvem na základě jeho žádosti o stanovení jiného termínu.
22. Těžiště sporu spočívá v posouzení, zda žalovaný postupoval v souladu se zákonem, neboť žalobce se nedostavil ke zkoušce insolvenčního správce, a následně svoji účast na této zkoušce omluvil.
23. Nejvyšší správní soud v kasačním rozsudku pod bodem [16] konstatoval, že „v případě profesní zkoušky insolvenčního správce, jejíž základní parametry – podání žádosti, pozvání uchazeče, počet pokusů, podmínky pro omluvu ze zkoušky a její opakování – upravuje § 24 zákona o insolvenčních správciích; podrobnosti upravuje prováděcí předpis, kterým je vyhláška č. 312/2007 Sb. vydaná žalovaným na základě zmocnění v § 37 zákona o insolvenčních správciích.“
24. Dále pod bodem [20] Nejvyšší správní soud v kasačním rozsudku dovodil, že „[v] nyní souzené věci se stěžovatel omluvil právě v den, kdy se zkouška insolvenčního správce konala, tj.

19. 6. 2019; není přitom podstatné, že svoji písemnou omluvu zaslal žalovanému až ve 21.47 hod. – tedy poté, co již zkouška, která se konala od 9.00 hod., proběhla. S tím, že by uchazeč nutně musel svoji omluvu zaslat žalovanému před samotným konáním zkoušky, zákon o insolvenčních správcích ani prováděcí vyhláška č. 312/2007 Sb. nepočítá. Naopak právní úprava ponechává dostatečný prostor pro racionální úvahu ohledně včasnosti omluvy, která se vždy bude bezprostředně odvíjet od uchazečem uvedeného důvodu neúčasti na zkoušce. Jde o konstrukci, která má svoji vnitřní logiku, neboť včasnost omluvy souvisí s důvodem neúčasti na zkoušce.“ Městský soud k uvedenému uvádí, že důvodem neúčasti žalobce, který je samostatným advokátem, byly pracovní povinnosti dané náhlou potřebou právní pomoci obviněné P. F., o níž se žalobce dozvěděl v předvečer konání zkoušky; jeho pracovní povinnosti městský soud jsa vázán závazným právním názorem hodnotí z hlediska věcného za „vážné důvody“, i z hlediska včasnosti jejich uplatnění.

25. Městský soud konstatuje, že o uvedených pracovních důvodech se žalobce dozvěděl den před konáním zkoušky. Návrh žalobce na doplnění dokazování výsledkem P. F. jako svědkyně městský soud zamítl za nadbytečný, nezpochybnil náhlý požadavek jmenované obviněné na poskytnutí právní pomoci ze strany žalobce.
26. K naplnění požadavku omluvy „bez zbytečného odkladu“ Nejvyšší správní soud pod body [22] a [23] dovodil, že „[t]ento limit stěžovatel splnil a vyjde-li zdejší soud ze sledu jednotlivých událostí, které nebyly zpochybněny, pak mu (žalobci, pozn. soudu) nelze důvodně vyčítat, že nejprve poskytl právní pomoc své klientce a téhož dne večer poslal žalovanému písemnou omluvu ze zkoušky insolvenčního správce, k níž rovnou připojil doklady prokazující důvod jeho neúčasti na této zkoušce. ... stěžovatel se žalovanému omluvil v přiměřeném časovém úseku – cca do 24 hod. od okamžiku, kdy se dozvěděl o důvodu své neúčasti, na který musel logicky reagovat, a následující den nejprve prostudoval trestní spis. ... Smyslem a účelem, kterého má být omluvou neúčasti na zkoušce insolvenčního správce dosaženo, není jen včasná informovanost žalovaného z důvodu řádného zorganizování či snížení nákladů na průběh této zkoušky. Důležité je také to, aby uchazeči mohli reagovat na nejruznější životní situace, které jim v účasti na zkoušce skutečně seriózně zabrání, a nebyli v takovém případě penalizováni tím, že budou hodnoceni stupněm „neuspěl“. Jedná se o velmi významnou profesní zkoušku, na jejímž vykonání nepochybně mají všichni uchazeči zájem, což je nutno rovněž zohlednit stejně jako finanční participaci uchazečů na nákladech za organizaci zkoušky (za připuštění ke zkoušce i za její opakování platí poplatek ve výši 5 000 Kč, resp. 7 000 Kč).“ Nejvyšší správní soud dále pod bodem [28] uvedl, že „omluvu stěžovatel podal včas a ve stanovené lhůtě, stejně jako žádost vykonání zkoušky v jiném termínu“. Jsa vázán těmito závěry Nejvyššího správního soudu městský soud považuje omluvu žalobce za důvodnou a včasnou, jak podrobně vyložil Nejvyšší správní soud v kasačním rozsudku.
27. Lze doplnit, že v dané věci žalobce učinil omluvu dne 19. 6. 2019 a poté podal žádost o jiný termín dne 24. 6. 2019. Obě podání učinil podle závěrů Nejvyššího správního soudu ve lhůtách k tomu určených, obsahově se jednalo o podání vysvětlující podstatné, včetně nesouhlasu P. F. se substitucí žalobce jako zástupce v její trestní věci. Tento nesouhlas následně žalobce doplnil písemným vyjádřením jmenované zjevně ve snaze osvědčit svá původní tvrzení a jejich autenticitu. Pokud žalobce jako advokát dal přednost zájmům jmenované a postupoval v souladu s profesní etikou, nemůže za to být nedůvodně zkrácen na svých vlastních zájmech, jk uvedl Nejvyšší správní soud. Bylo tedy na místě omluvu žalobce z neúčasti na zkoušce insolvenčního správce uznat a umožnit mu vykonání této zkoušky v jiném termínu.

28. Městský soud se v daném případě neposuzoval obsah omluvy žalobce podle § 16 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, či podle etického kodexu advokáta. Je tomu tak proto, že ve vztahu k uvedeným právním předpisům žalobce v žalobě neargumentoval, a nebrojil jimi proti tvrzenému poškození. Pokud by soud v rámci zásady *iura novit curia* zkoumal žalobu v rozsahu, který Nejvyšší správní soud označil pod bodem [26] kasačního rozsudku, pak by naznačeným přezkumem již zasáhl do procesní rovnosti stran, neboť by šel nad rámec žaloby v rámci dispoziční zásady, jejímž obsahem je vázán. Současně městský soud předpokládá, že pokud by žalobce byl skutečně uvedenými předpisy zasažen, pak by uvedeným argumentoval v žalobě. Jelikož se tomu tak nestalo, městský soud neshledal důvodné se zmiňovanými předpisy nad rámec meritů žaloby zabývat.
29. Soud z uvedených důvodů shledal podmínky § 82 s. ř. s. za splněné. V souladu s § 87 odst. 1 s. ř. s. určil ve výroku I. tohoto rozsudku, že provedený zásah byl nezákonný.
30. Současně městský soud pod výrokem II. tohoto rozsudku žalovanému přikázal, aby hodnocení žalobce stupněm „*neuspěl*“ při druhém opakování zkoušky na insolvenčního správce zrušil.
31. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalobce, proto mu přiznal náhradu nákladů řízení. Náklady řízení tak představují zaplacené soudní poplatky ve výši 7 000 Kč (2 000 Kč za žalobu a 5 000 Kč za kasační stížnost), náklady na zastoupení advokátem za čtyři úkony právní služby [příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby, podání kasační stížnosti, účast na soudním jednání dne 21. 7. 2020 podle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu] po 3 100 Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a dále režijní paušál ve výši 4 x 300 Kč [§ 13 odst. 3 advokátního tarifu]; náklady na právní zastoupení tak činí 13 600 Kč + DPH ve výši 2 856 Kč. Dále náklady řízení představuje cestovné Brno – Praha a zpět ve výši 1 530,27 Kč [§ 13 odst. 1 advokátního tarifu] a náhrada za promeškaný čas (2 h 30 min + 2 h 30 min = 5 hodin = 10 půl hodin) ve výši 1 000 Kč [§ 14 odst. 1 písm. a) a § 14 odst. 3 advokátního tarifu]. Žalobci tak bude na náhradě nákladů zaplacená žalovaným celková částka 25 986,27 Kč, a to do rukou jeho zástupce JUDr. Ivana Pecla, advokáta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost jen tehdy, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 1. července 2021

JUDr. Jan Ryba, v. r.
předseda senátu